Un antrenor federal analizează campionatul

Cine va cîștiga duelul? Apărătorul sau atacantul? — întrebare repetată în fiecare joc al campionatului

Nu poate fi contestat faptul că cel mai autorizat tehnician din handbal în emiterea unor păreri, despre recent încheiata dispută pentru titlu a echipelor feminine, este antrenorul federal *Francisc Spier*. Și aceasta din mai multe motive, printre care cel mai important rămîne, desigur, acela că apropiata ediție a C.M. de handbal feminin a determinat pe antrenorul federal să urmărească foarte atent jocurile campionatului, analizînd temeinic comportarea echipelor și a celor mai bune jucătoare.

Așa încît o discuție cu prof. *Francisc Spier*, pe această temă, este cît se poate de instructivă.

— Cum apreciați campionatul feminin terminat nu de mult?

— Înainte de a răspunde, vreau să vă precizez că această problemă a făcut obiectul unei analize în colegiul de antrenori, după care a fost prezentat un referat biroului federal. Concluziile nu au diferit însă: campionatul poate fi apreciat ca nesatisfăcător, din toate punctele de vedere.

— Exprimarea, deși conține un calificativ precis, are totuși un caracter general. Poate doriți să exemplificați măcar un „punct de vedere"?

— De pildă, baza de masă a handbalului nostru feminin de performanță, adică la nivelul echipelor participante în campionatele diviziilor A și B, precum și de calificare, este nesatisfăcătoare, atît sub aspect calitativ, cît și sub aspect cantitativ. Din acest motiv, există o lipsă acută de elemente tinere, înzestrate cu gabarit și calități fizice și morale corespunzătoare, bine instruite și pregătite pentru a face față cerințelor concepției de joc moderne și a pretențiilor din ce în ce mai ridicate pe care le impune participarea cu succes la marile competiții mondiale.

— Care credeți că sînt cauzele acestei situații?

— Cea mai importantă este fără îndoială legată de modul total insuficient în care se lucrează la cluburi și asociații. Antrenorii manifestă o condamnabilă lipsă de exigență în realizarea obiectivelor de pregătire, abandonînd cu ușurință principii metodice universal valabile. În cele mai multe cazuri se urmărește obținerea unor rezultate minore, în cadrul competiției respective, pierzîndu-se direcția perspectivei atingerii unor obiective de instruire mai înalte, care, cu timpul, ar asigura o creștere valorică sigură și un randament competițional superior și constant.

— Deci, o primă cauză. Altele?

— O altă deficiență, care generează situația nesatisfăcătoare din handbalul feminin, este și permanenta barieră a drumului spre afirmare a unor elemente tinere. Nu atît regulamentele existente, cît concepția îngustă a unor profesori, care, în dorința de a ridica o echipă și de a se lăuda apoi, reține alături de jucătoare limitate ca perspectivă, elemente excelent dotate, ce ar putea să progreseze enorm în alte formații și, în special, în cele divizionare. Așa se explică în parte faptul că toate echipele din divizia A dispun de loturi restrînse. Nu are nici un rost să exemplificăm această situație, deoarece ea are un caracter general. Atît de general încît ea devine foarte îngrijorătoare. De aceea ar fi bine ca asociațiile și cluburile sportive care au echipe feminine fruntașe în handbal să se preocupe de lărgirea loturilor lor, prin depistarea și promovarea elementelor tinere. O cale sigură în această direcție o constituie crearea unor pepiniere proprii, adică a unor echipe de junioare.

— Revenind la felul în care lucrează antrenorii la cluburi, spre ce credeți că ar trebui să se îndrepte mai mult atenția lor?

— În primul rînd spre îmbunătățirea pregătirii fizice generale, pe baza căreia se va putea progresa sub toate aspectele. Dar, mai ales, în creșterea mobilității și a corectitudinii în apărare, în realizarea promptă a contraatacurilor și a replierilor, în menținerea unui ritm superior de joc, în creșterea forței aruncărilor la poartă. Firește, că o mai mare atenție este bine să se acorde creșterii gradului de pregătire tehnică a handbalistelor. Nu este permis să vezi la jocuri de divizie greșeli de prindere și aruncare a mingii, pase fără adresă și alte asemenea lucruri. Desigur că dacă se vor realiza, măcar parțial, asemenea lucruri, pregătirea tactică va înregistra și ea salturi calitative.

Discuția noastră cu antrenorul federal *Francisc Spier* s-a oprit aci. Despre campionatul național s-ar mai fi putut spune, firește, încă multe alte lucruri. Dar bine ar fi dacă s-ar realiza măcar acestea...

Călin ANTONESCU

DE UNDE VINE OTRAVA?

Operația Anti Doping se desfășoară pe scară internațională, cu energie crescîndă, vizînd îndeosebi sectorul sportului cu pedale. După episoadele absolut penibile din Cursa Păcii, cîștigată, precum știm, de un „pozitiv" (Peschel, din formația R. D. Germane) — iată că recent încheiatul „Giro d'Italia" ne oferă, „post-festum", cîteva surprize triste, în același domeniu, — cu atît mai triste, cu cît sînt implicate nume de rezonanță mondială, ca Gianni Motta, Felice Gimondi, Franco Balmamide și alți ași profesioniști ai curselor pe șosea. Ce-i drept, asupra valabilității constatărilor medicale planează încă destule dubii; se pare că nici tehnica analizei, nici criteriile pe baza cărora se efectuează nu sînt pe deplin convingătoare. În fotbal, investigațiile n-au căpătat — deocamdată — aceeași anvergură, dar se anunță o campanie similară. Boxul, tenisul de cîmp, hocheiul pe gheață intră și ele în vederile celor preocupați de salubritatea moravurilor și de protejarea sănătății performerilor. Desigur, nimeni nu contestă caracterul salutar al acțiunii, viabilitatea principiului călăuzitor. E cu neputință să se tolereze — în continuare — auto-otrăvirea sistematică a unor tineri atleți, sub masca stimulului inofensiv, mai ales după tragicele „experiențe" Rivière, Simpson etc. Că tinerii aceștia se otrăvesc cu mina lor — iată un adevăr care nu mai necesită, cred, argumentații speciale. Sîntem, însă, îndreptățiți să ne întrebăm: de unde vine otrava? Răspunsul pare simplu, elementar; o cercetare atentă ne va dovedi că problema este destul de complicată și că fondul, esența ei se escamotează, adesea, sub avalanșa detaliilor izbitoare...

Competiția sportivă în genere, anumite discipline (rentabile) în special — constituie la ora de față o mare afacere, un „bussines" fantastic, angrenînd anual sume incalculabile. Publicul, acest uriaș copil colectiv, se pasionează de jocul rezultatelor, de succesele sau aventurile eroilor preferați, fără a izbuti să distingă decît rareori rețeaua de ițe minuite cu abilitate din culise, în virtutea unor interese străine de însăși noțiunea de Sport. La rîndul lor, eroii suferă atracția irezistibilă a recompenselor substanțiale, comercializîndu-și cu o dulce inconștiență inima, nervii, capacitatea vitală. Dar — și abia aici mi se pare că întrezărim esența problemei — ceea ce îi determină să procedeze astfel, e tocmai caracterul mercantil al întreprinderii la care ei participă în calitate de protagoniști și de pe urma căreia oamenii din umbră — antreprenorii, dacă vreți — obțin avantaje mai mult sau mai puțin directe, uneori de-a dreptul fabuloase. Nu-i oare semnificativ faptul că practica dopajului cunoaște cea mai largă răspîndire în disciplinele „productive", în care cununile de lauri și carnetele de cecuri se conjugă oarecum automat? Nu-i de la sine înțeles că o anomalie organică, un viciu de fond — în speță, bussinesul sportiv — trebuie să genereze mai devreme sau mai tîrziu, mai acut sau mai cu discreție, anomalii periferice, vicii — hai să le zicem, subordonate? S-ar putea replica, eventual, că există numeroase excepții în rîndurile performerilor de clasă; la urma urmelor, nu toate super-vedetele încheie pactul secret cu diavolii din pilule sau fiole, vînzîndu-și trupul și sufletul pe o glorie efemeră și pe niște beneficii îndeobște aidoma... Justețea acestui punct de vedere se cere mai întîi verificată — și apoi, indiferent de rezultatul verificării, e clar că amenințarea va stărui cîtă vreme nu va fi stîrpită rădăcina răului, generatorul de otravă — respectiv, însuși actualul sistem profesionist — cu sau fără perdea!

Dan DEȘLIU

PLEDOARIE PENTRU ADEVĂR (I)

(Urmare din pag. 1)

Drogul n-a ocolit nici ciclismul amator. Fără să ia în serios avertismentele oamenilor de știință, unii cicliști folosesc, de la cea mai fragedă vîrstă, dopingul, supunîndu-se conștient urmărilor nefaste pe care acesta nu întîrzie să le lase. Farmaciile din occidentul Europei sînt tot mai des asaltate de cicliștii de pretutindeni și nu este o butadă ceea ce afirma un ziarist: **„Cred că marile tururi cicliste sînt o bună afacere pentru farmaciști..."**

Desigur, toți oamenii de bună credință, toți cei care iubesc cu adevărat sportul cu pedale au datoria să lupte fără contenire pentru eradicarea acestui adevărat flagel, să contribuie activ la redresarea morală a disciplinei care a dat lumii sportive personalități legendare. Și, în prima linie, trebuie să se situeze hotărîrea intransigentă de a nu se permite nimănui să întineze ciclismul.

Important este, de asemenea, să se vadă cauzele care i-au determinat pe alergători să apeleze la laboratoare pentru a-și mări capacitatea de efort.

PENTRU CINE SÎNT ORGANIZATE COMPETIȚIILE-MAMUT?

Pentru că în preocupările noastre nu intră analiza sportului profesionist, să încercăm a afla geneza greșelilor comise de amatori. În ultimii ani se observă din partea organizatorilor de curse cicliste o evidentă tendință de a se da o notă de spectaculos, de supercompetiție, fiecărei întreceri rutiere. Se caută — fără a se ține întotdeauna seama de realele posibilități ale cicliștilor — trasee cît mai dure, combinații (o etapă contratimp individual și una cu start în bloc — în aceeași zi) care se îngreuiează sarcina participanților și rute cît mai lungi posibil. Ce se urmărește prin aceasta? Să se determine limitele potențialului uman sau să se facă o exagerată reclamă în jurul întrecerii? În ambele cazuri, mobilul este — după părerea noastră — greșit. Cui a folosit, de pildă, faptul că anul acesta „Cursa Păcii" a programat în 14 zile de concurs 16 etape? Se știe că, oricum, perioada în care este programată „Cursa Păcii" nu beneficiază de condiții meteorologice dintre cele mai bune. Chiar în anii cînd a fost calificată ca acceptabilă vremea, au fost totuși zile ploioase și friguroase. Atunci de ce sînt programate zile de concurs cu peste 200 km?

În drumul de la Suhl la Aue — via Ilmenau — am văzut mii de oameni stînd în ploaie pentru a-i încuraja pe cicliști. E un fapt care atestă simpatia de care se bucură ciclismul. Nu cred însă că vreunul dintre acești spectatori și-ar lăsa copilul să practice ciclismul după ce au văzut cum se chinuiau rutierii, cum erau expuși în fiecare moment la accidente dintre cele mai grave.

În cursa preolimpică de anul trecut de la Lübben etapa cu start în bloc — care s-a desfășurat pe o căldură toropitoare — a avut 240 km. Nici 20 la sută dintre cei care au luat startul n-au mai ajuns la sosire. Conservatorismul de care dau dovadă unii organizatori (nu se fac modificări în funcție de condiții) — și de care F.I.C.A. și U.C.I. nu se sesizează — aduce în mod cert prejudicii ciclismului. La același capitol — al exagerărilor — se poate menționa și „Turul Marocului", care a programat multe etape de munte cu kilometraj foarte mare, precum și o serie de competiții europene.

Este, deci, evidentă tendința organizatorilor de a îngreuia competițiile. Firește, pregătirile (capitol asupra căruia vom reveni) trebuie

amplificate. Dar, chiar și în condițiile unui antrenament perfect, este greu de suportat dificultatea crescîndă a curselor, programul competițional tot mai aglomerat și disputa cu vremea neprielnică. Și, în aceste condiții, sînt tot mai greu de realizat performanțele pe care organizatorii le așteaptă de la participanți. În actuala conjunctură, în care interferența factorilor de cointeresare dă naștere la „idei" din cele mai năstrușnice, nu este greu de presupus că sportivii caută mijloace de a ține pasul aventurii în vîltoarea căreia se află și că uneori nemaigăsind soluții — își îndreaptă privirile spre laboratoare. Nu cumva aceasta este una dintre cauzele care au împins pe unii dintre cicliștii cu caracter labil spre doping? Nu cumva, inconștient poate, s-a favorizat practica dopingului pînă la flagel?

CINE NU RESPECTĂ „CARTA AMATORISMULUI"?

Nu este pentru nimeni un secret faptul că unul dintre factorii care-i decid pe tineri să se dedice ciclismului este și acela material. Și este un act de justețe a răsplăti rutierul — pentru marile sale eforturi — mai bine decît, de pildă, pe pingpongist sau voleibalist. Dar mărirea continuă a premiilor în cursele pe etape a declanșat o goană după înavuțire care nu mai ține seamă de limite. În majoritatea curselor de lung kilometraj se oferă premii în bani. Valoarea premiului pentru cîștigarea unei etape depășește salariul mediu pe o lună al unui tehnician și astfel de premii substanțiale sînt oferite îndeobște primilor 20 de clasați. Punînd la socoteală faptul că mai sînt două-trei sprinturi intermediare (deci, 6-9 premii), că se oferă la sfîrșit tuturor celor care au terminat cursa noi compensații, precum și acelora clasați pe primele locuri la cățărare, sprinturi etc, se poate trage concluzia că zilnic sînt oferite în jur de 30—35 de premii. Eludîndu-se regulamentele, într-o atmosferă de ipocrizie, plicurile cu sumele de bani cuvenite concurenților sînt înmînate conducătorilor sau antrenorilor echipelor, chipurile pentru dezvoltarea sportului cu pedale din țara respectivă. Dar, nu trece nici un minut și plicul se și află în mîna concurentului, uneori schimbul făcîndu-se chiar în fața organizatorilor care zîmbesc îngăduitori. Ei s-au spălat pe mîini ca Pilat din Pont! Și ciclistul rămîne nepătat, fiind socotit amator sută la sută... Mirajul marilor premii a dat naștere la aglomerarea sezonului și la prelungirea pregătirilor. La începutul lunii mai am văzut cicliști care rulaseră în pregătire 16 000—20 000 de kilometri în 5—6 luni de antrenament. După un calcul simplu ei au alergat zilnic cel puțin 100 km. Cînd au mai avut timp să meargă la serviciu sau să învețe? Și întrebarea se pune cu și mai multă acuitate în momentul în care calculele dovedesc că sînt cicliști amatori care 10—11 luni pe an se află fie în pregătire, fie în competiții.

Goana după premii — precum și insistențele conducătorilor unor cluburi și federații de a se obține performanțe din ce în ce mai mari, uneori peste limitele pregătirii și talentului ciclistului în cauză — au constituit și ele un îndemn spre folosirea drogurilor. De altfel, pînă a se institui un control sever și a se pune în discuție cu seriozitate interzicerea folosirii stimulentelor, mulți dintre cei care astăzi fac gălăgie și-i condamnă foarte sever pe cicliști închideau ochii sau îi sfătuiau pe alergători să facă orice cred de cuviință, dar să cîștige cursa. Și-atunci cine sînt cei care au încălcat primii carta amatorismului, cine sînt cei care au favorizat cicliștilor drumul spre ușa farmaciilor? Să spunem — măcar acum în ceasul al 12-lea — cu curaj adevărul și să-i socotim la fel de vinovați (sau poate chiar mai mult) ca și pe cicliști, pe organizatorii curselor-mamut, pe cei care-i țin pe rutieri în cantonament și în deplasări cîte 10—11 luni pe an și pe cei care le-au cerut alergătorilor performanțe cu orice preț.

A XIII-a EDIȚIE A „CUPEI VOINȚA"

În luna iulie se va desfășura cea de a XIII-a ediție a competiției cicliste internaționale „Cupa Voința". Iată noi amănunte despre această întrecere de lung kilometraj.

● Itinerarul: 8 iulie, etapa I, București — Brașov, 172 km; 9 iulie, etapa a II-a, Brașov — Odorhei, 148 km; 10 iulie, etapa a III-a, Odorhei — Tg. Mureș, 105 km; 11 iulie, etapa a IV-a, Tg. Mureș — Acățari — Tg. Mureș, 20 km contratimp individual; 11 iulie, etapa a V-a, Tg. Mureș — Cluj, 107 km; 12 iulie, etapa a VI-a, Cluj — Sibiu, 170 km; 13 iulie, etapa a VII-a, Sibiu — Călimănești, 104 km și 14 iulie, etapa a VIII-a, Rm. Vîlcea — București, 174 km.

● Sînt programate următoarele puncte de cățărare: Breaza și Posada (etapa I), Harghita (etapa a II-a), Acățari (etapa a III-a), Feleac (etapa a V-a), Feleac și Hula Săcelului (etapa a VI-a), Hula Bradului — atît la ducere cît și la întoarcere (etapa a VII-a), Dealul Negru și Cristești (etapa a VIII-a).

● Din cei peste 80 de cicliști invitați la start, 20 vor fi de peste hotare (Franța, Polonia, Bulgaria, Ungaria, Italia, Austria, Olanda).

● Celor mai buni rutieri le vor fi oferite premii de către organizatori, Loto-Pronosport, precum și de către o serie de întreprinderi și instituții.

CONCURSURI, REZULTATE...

LA SNAGOV: BUCUREȘTI — BUDAPESTA (JUNIORI)

Sîmbătă și duminică se vor desfășura, la Snagov, întrecerile concursului internațional de caiac-canoe dintre echipele orașelor București și Budapesta. Competiția — rezervată juniorilor — programează următoarele curse: K 1, 2, 4 — 500 m; K 1, 2, 4 — 500 m fete; C 1, 2 — 500 m; C 1, 2 — 1000 m; K 1, 2, 4 — 1000 m. Sîmbătă, probele încep la ora 16,30, iar duminică la ora 10.

LA HERĂSTRĂU: CUPA PRIMĂVERII

Pe apele lacului Herăstrău s-au disputat cele 21 de probe ale competiției dotate cu Cupa primăverii, organizată de comisia de specialitate a municipiului București. După

întreceri deosebit de echilibrate și multe probe spectaculoase, dinamoviștii au acumulat cele mai multe puncte în clasamentul pe cluburi: 251, urmați de caiaciștii și canoiștii de la Clubul sportiv școlar 144; Steaua 136; Olimpia 79; Școala sportivă 2 53; Centrul nautic universitar 39; Voința 18.

ANUNȚ

Ministerul Industriei Alimentare pregătește în anul școlar 1968—1969 prin școlile profesionale, muncitori calificați pentru următoarele meserii:

OPERATORI la fabricarea zahărului, uleiului, spirtului, amidonului;

PREPARATOR de conserve, produse din lapte, produse zaharoase, produse făinoase, mezeluri și conserve din carne;

VERIFICATOR și PREPARATOR de băuturi alcoolice și răcoritoare;

BRUTAR, MORAR, LABORANT în industria alimentară;

LĂCĂTUȘ MECANIC, în industria alimentară, mașini și instalații frigotehnice;

ELECTRICIAN, în construcții și instalații industriale; de aparate de măsură și automatizare;

STRUNGAR, INSTALATOR de instalații tehnico-sanitare și gaze;

SUDOR.

Școlarizarea acestor meserii se va face la:

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — București Str. Spătaru Preda nr. 16, Telefon 23.37.01

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — Armășești Județul Ilfov, Telefon 3234

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — Cluj Str. 23 August nr. 22 Telefon 22412

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — Galați B-dul Republicii nr. 169 Telefon 14276

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — Craiova Str. Mihai Viteazul nr. 2, Telefon 3538

Grupul Școlar pentru Industria Alimentară — Sibiu Str. Turismului nr. 15 Telefon 11929

Școala Profesională pentru Industria Alimentară — Roman str. Dezrobirii nr. 6 Telefon 1895

Se primesc absolvenți ai școlii generale (de 7—8 ani) în vîrstă de cel mult 18 ani împliniți în cursul anului 1968.

Recrutarea candidaților se va face prin întreprinderile Ministerului Industriei Alimentare din județele unde acestea își au sediul.

Concursul de admitere se va desfășura în perioada 1—12 iulie 1968 și va consta în următoarele probe: Matematică și Limba română — scris și oral.

Informații suplimentare se pot lua de la întreprinderi și de la școlile mai sus menționate.

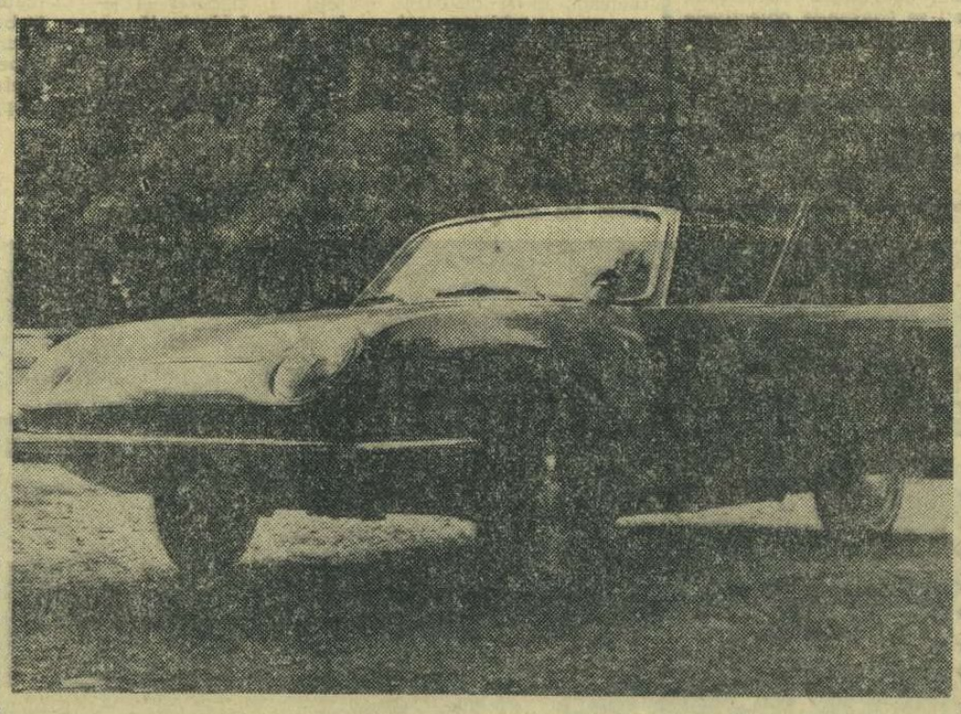

CONCURS EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES – 23 iunie 1968

Se atribuie:

- **1 premiu de 75 000 lei din care un autoturism „Fiat 850 Spider" (cu husă) și diferența în numerar;**
- **autoturisme în număr NELIMITAT;**
- **10 autoturisme prin tragere la sorți;**
- **60 excursii la ISTANBUL cu autocarul (circa 7 zile)**
- **Cu 30 lei puteți participa la toate extragerile!**

Astăzi este ultima zi pentru procurarea biletelor.

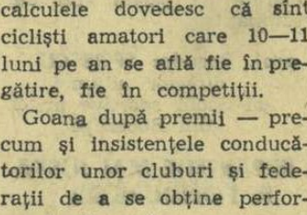

AZI

CAIAC-CANOE. Lacul Snagov, de la ora 16,30: București—Budapesta (juniori).

BASCHET. Terenul Floreasca, de la ora 17: Șc. sp. Brașov—Șc. sp. Sibiu (juniori), Șc. sp. nr. 2 București—Șc. sp. Ploiești (juniori), Șc. sp. nr. 2 București—C. K. D. Praga (copii), jocuri amicale.

MÎINE

CAIAC-CANOE. Lacul Snagov, de la ora 10: București—Budapesta (juniori).

BASCHET. Terenul Floreasca, de la ora 9: Șc. sp. elevi Tîrnovo—Șc. sp. Brașov (juniori), C. K. D. Praga—Șc. sp. Ploiești (juniori), Șc. sp. nr. 2 București—C. K. D. Praga (copii); de la ora 17,45: Șc. sp. nr. 2 București—Șc. sp. Tîrnovo (junioare), Șc. sp. elevi Tîrnovo—Șc. sp. Sibiu (juniori), Șc. sp. nr. 2 București—C. K. D. Praga (juniori).

POLO. Bazinul Dinamo, de la ora 11: Dinamo—Vagonul Arad, Steaua—Industria Lînii Timișoara (restanțe din divizia A).

FOTBAL. Stadionul Voința, de la ora 9: Școala sportivă nr. 2 București—Școala sportivă Tîrnovo (amical).